

Geneesmiddelenprijzen evolueren trager dan zorg- en consumptieprijzen

BRUSSEL 02/02 - In België verloopt de prijsevolutie van geneesmiddelen trager dan de prijsindex van de globale zorg en fors trager dan de algemene prijsindex voor consumptieartikelen. Dat blijkt uit een analyse voor de periode 2001-2009. Daarnaast werden de laatste jaren verschillende maatregelen getroffen om de toegang tot zorgverstrekking en geneesmiddelen te versterken.

In de analyse 2001-2009 werd de prijs die de 'gemiddelde' patiënt voor zorg betaalt in rekening genomen. Het gaat meer bepaald om de remgelden indien de overheid tussenkomt en de publieksprijs indien het gaat om niet-terugbetaalbare prestaties en goederen.(1)

De laatste acht jaar is de prijsindex voor geneesmiddelen met 6,7 % gestegen. Dat betekent een gemiddelde jaarlijkse stijging van 0,8 %. Maar diezelfde periode steeg de algemene prijsindex met 17 % en de prijsindex voor zorg met 10 %. Dat komt respectievelijk neer op een gemiddelde jaarlijkse stijging van 2,0 en 1,2 %. Daaruit blijkt dat de prijsindex van geneesmiddelen in ons land 60 % trager evolueert dan de algemene inflatie en bijna 40 % trager dan de prijsindex van de globale zorgverstrekking. (zie bijlage) De prijsevolutie van de globale zorg en voornamelijk van de geneesmiddelen verloopt dus voordelig voor de patiënten.

Bovendien werden er de laatste jaren in België verschillende initiatieven genomen om de drempel tot zorgverstrekking en geneesmiddelen te verlagen voor onder meer personen met een laag inkomen. Wat niet altijd tot uiting komt in de algemene prijsindex die geldt voor de 'gemiddelde' patiënt.

Zo hebben alle gezondheidspartners sinds 2006 de kaart getrokken van het 'goedkoop geneesmiddelen' beleid. Daardoor namen eind 2009 de 'goedkope geneesmiddelen' (2) 42 % in (uitgedrukt in DDD) van alle voorschriften.

Sinds 2007 is ook het OMNIO-statuut van kracht waardoor personen met een laag gezinsinkomen recht hebben op een hogere terugbetaling van hun ziektekosten. Een andere hefboom is de maximumfactuur (MAF). Dat is een financiële beschermingsmaatregel die de jaarlijkse medische kosten voor gezinnen tot een plafondbedrag beperkt. Zodra de uitgaven voor geneeskundige zorg in de loop van het kalenderjaar dit plafondbedrag bereiken, krijgt een gezin voor de daaropvolgende verstrekkingen het remgeld volledig terugbetaald.

Bovendien wordt vanaf 1 april 2010 een "veiligheidsmarge" ingevoerd die de meerkost plafonneert voor patiënten voor originele geneesmiddelen in de referentierugbetaling. Vanaf dan mag deze meerkost niet meer bedragen dan 25 % van de basis van terugbetaling met een maximum van 10,8 euro. Het gaat om een besparing op jaarbasis van 27 miljoen euro voor de patiënten en 4 miljoen euro voor de Maximumfactuur.

Ref.

- (1) Binnen de algemene consumptieprijsindex heeft men een deelindex die de prijzen van de zorguitgaven opvolgt: de gezondheidsconsumptie prijsindex. Deze index volgt op wat de patiënten betalen voor een gemiddeld pakket zorg, zoals geneesmiddelen, hospitalisatie, doktersbezoeken, medische hulpmiddelen edm. Het gaat hier dus duidelijk om wat de patiënt betaalt: de remgelden voor de terugbetaalbare prestaties en de publieksprijs voor de niet terugbetaalbare prestaties en goederen. En, niet wat de werkelijke kostprijs van deze diensten (de publieksprijs, de tarieven van de geneesheren, de volledige kost van een hospitalisatie).
- (2) De term 'goedkope geneesmiddelen' omvat in de wettelijke betekenis het volgende: de originele merkgeneesmiddelen waarvan het octrooi is vervallen en waarvan de prijs werd verlaagd tot

de basisreferentierugbetaling (= de prijs van generische geneesmiddelen); de kopieën van originele geneesmiddelen; de generische geneesmiddelen; de geneesmiddelen die worden voorgeschreven op stofnaam (VOS).

02/02/2010 - 16u52.

Bron : Pharma.be